

УТРО

Ти постигна мечтата отдавнашна :
да прискутишъ безсънно чело
на тазъ твърда пембяна възглавница,
да отспишъ въ това просто легло !

И пробуденъ въвъ модра просъница
да се радвашъ като младенецъ
на засмяното утринно слънце
що занича съсъ златенъ гледецъ

презъ прозирнитѣ ледни завеси
що е спустналь студътъ презъ ноцъта —
тъй изкусно стъклата извезаль
съ тия сребърни зимни цвѣтя !